

Dagbok

November 2010

~ Marsa Alam, Egypten ~

Jag (Cilla) och Bruno bytte Sveriges kalla vindar mot de ljumma briserna i Egypten en vecka. Vi njöt av över 30 grader i luften, 26 i havet och 30 i poolerna, inramat av en knallblå himmel med strålande sol. Sååå skönt! Redan vid hotellstranden kunde vi snorkla och skåda fantastiska korallrev och färgglada fiskar. Bruno kunde lyckligt testa sin senaste leksak, en undervattenskamera som man både kan fota och filma med. En dag tog vi taxi till nationalparken Abu Dabbab med jättefina snorkel- och dykvatten samt en riktig paradissandstrand. Ryktet nådde oss att havsköldpaddor betade sjögräs på botten, några hundra meter ut från stranden. Självklart simmade vi ut och beskådade dessa. Stora som fullvuxna människor men totalt nonchalanta mot oss. Då och då steg de lugnt upp till ytan och tog luft. Med röd flagg var vågorna lite av en utmaning på simvägen tillbaka, men det var det värt. Vilken häftig naturupplevelse!

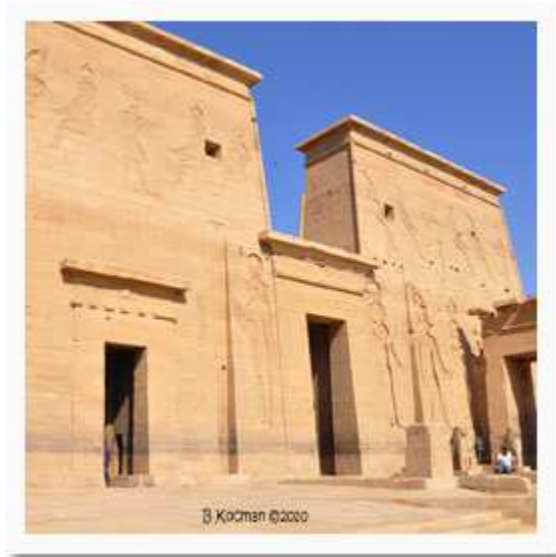

Eftersom vi båda är historiefreaks så for vi glatt iväg söderut med buss kl. 04.15 för en dagsutflykt till Aswan (Assuan). Här kikade vi på världens näst största dammbyggnad (Kina har så klart störst), som skapade världens största konstgjorda sjö "Lake Nasser" vid uppdämningen av Nilen. UNESCO hjälpte till och flyttade ett antal tempel, för att de inte skulle dränkas. Bland annat Philae templet, som vi tog oss till med båt då det ligger ute på en ö. Amerikanarna tog det säkra före det osäkra och laddade med flytväst, trots den korta färdsträcken... "Vår" lokalguide hävdade i alla fall att de var amerikaner. Bruno gick då rakt på källan för att testa sanningshalten och ropade undrande "are you Americans?". "Yes, we are!" var svaret ;-)

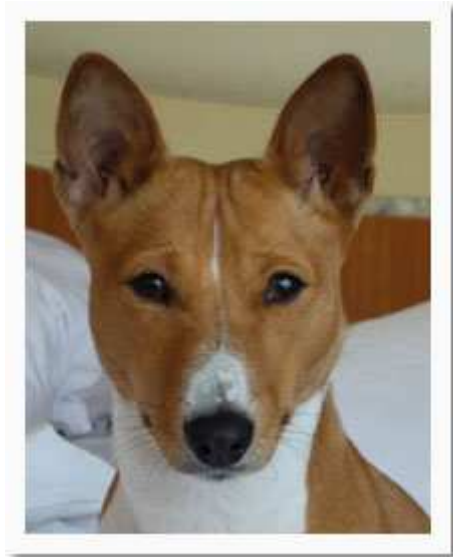
Vi spanar alltid extra efter basenjliska utsmyckningar och vi blev inte besvikna i detta tempel byggt ca. 370 f.Kr.

Aswan var helt olik de större egyptiska städer vi besökt tidigare, såsom Luxor och Kairo. Aswan har mycket grönska och en mer avslappnad stämning, ingen säljhysteri eller smog. Här såg vi också massor av kryssningsfartyg plus Old Cataract Hotel där Agatha Christie bland annat bodde när hon skrev boken "Döden på Nilen". Vi hann även med att besöka granitstenbrottet där många berömda obelisker huggits ut samt material till tempelutsmycknad och statyer. Vi tittade på den ofullständiga obeliskan, som skulle blivit världens största (42 m), om den inte hade spruckit under arbetet. Dagen avslutades med seglats på en felukka i solnedgången på Nilen.

Oktober 2010

~ Missy reser ut i stora vida världen! ~

Innan tikarna på kenneln börjar löpa går man alltid med spänd förväntan och försöker planera så gott det går och ändå utbryter nästan alltid panik inför själva parningsdagen.

Eftersom en av våra tikar, nämligen söta lilla Missy från Australien, skulle paras med en svenskättling boende i Tyskland. Var det lite extra spännande och panikartat att få alla bitar på plats. Vår andra tik Daisy skulle även hon paras samma vecka och även om det var på hemmaplan blev veckan väldigt körig för oss alla. Tack vare goda vänner som alltid ställer upp för Faraoland gick även detta projekt att genomföra. Tack till er alla!

Anna, Missys fodervårdsmatte, tog semester så vi två kunde dela på körningen och ha sällskap under resan. Vilket uppskattades av både Missy och mig. Vår första anhalt på resan var hos kennel King Khufu. Där vi fick sova i deras lyxiga husbil och gulla med deras hundar innan vi tidigt nästa morgon började den långa resan till Missys utvalde prins. Vi körde över Öresundsbron, genom Danmark och så tog vi autobahn ner till Dortmund. Där vi tog in på Dres-Consul, ett trevligt och gästvänligt hotell som jag själv inte besök på tio år. Ett kärt återseende och ett konstaterande att snart besöka det igen blir ett måste.

På rummet

På fredagen tog hurtbullarna Missy och Anna en joggingtur medan jag drog mig i den sköna varma sängen. Frukosten var underbar och Missy satt så fint på egen stol i matsalen. På det här hotellet är nämligen hundar varmt välkomna, det bjuds till och med på tuggpinne på rummet till gästande fyrbeningar. Vi fick dagliga rapporter via sms om utvecklingen för kärleksparet Daisy-Kenzo hemma i Tallebo. Vi kunde glatt konstatera att även i Sverige blommade kärleken för fullt. Alltmedan en nervös Cilla var på konferens hela veckan på Bäckaskog slott i Kristianstad och enbart fick ta del av alla händelsers utveckling per sms.

Svenska besökare och svenska försäljare på plats...

Hotellet ligger på gångavstånd från Westfahlenhalle, där den tredagars årliga Bundessiegerutställningen just pågick. Det var 15 stycken tävlande basenji när vi besökte utställningen. Efter bedömningen gick vi på värsta shoppingen. Det är nästan så Crufts ligger i lä här i Dortmund. Missy köpte sig två nya läderhalsband i fantastisk kvalitet till rimligt pris och jag hittade en söt present till lilla Lily. Trötta men glada närmade vi oss så kvällen när prinsen skulle göra sitt antågande. Det var gångavstånd även till hotellet där Erika och Paul, ägarna till JCh Faraoland II

Divo, bodde så vi beslutade att gå den korta biten . Svenskar är ju vana vid all sorts väderlek och vi stegade käckt iväg i spöregn utan paraply och kom till hotellet som genomvåta, slickade katter. Man såg på bekymrade miner vad sydtyska Erika och Paul tänkte om genomvåta nordbor utan paraply. Hur som helst, lite väta torkar snabbt på ett uppvärmt hotellrum så ingen större skada skedd.

Det blev verkligen kärlek vid första ögonkastet men eftersom båda var noviser i kärlekens konst blev det en del väntan. Room-service beställdes upp och vi kunde fokusera på god mat istället för att sitta spänt och "stirrbliga" på de förälskade tu. Till slut fick vi till en lyckad parning och kunde återigen promenera hem i regnet.

Vi var minst sagt en aning uppskruvade, så medan Missy kröp ihop i en lycklig liten hög i sängen, korkade vi upp en vinflaska. Så satt vi och filosoferade drömmande om vackra valpar ända tills vi med förfäran konstaterade att klockan hunnit bli två på natten. Förfäran eftersom vi skulle upp i ottan för att köra den långa resan hem igen. Bums i säng och lika snabbt upp ur den kändes det som. Autobahn gick smidigt med ett fåtal STAU, som inte tog timmar utan bara saktade ner farten bitvis. I Puttgarden tog vi oss tid att shoppa loss i Border shoppen som á la svenska klädjätten Ullared vräkte ut vin och sprit för löjligt låga priser.

Så här trött blir man på pang

Väl hemma igen var det första jag gjorde att hämta mina små änglar på pensionatet, där de tillbringat fyra dagar hos tant Ulla. Jag var inte populär och särskilt Lucia surade i en hel dag. Allt roligt har sitt slut och så även detta äventyr. Tack till alla som gjorde det möjligt! Nu väntar vi med spänning på vad vintern kan erbjuda och uppvisa i Faraolands valplådor. Ett särskilt tack till Anna och Missy!

/Helena, 2010-10-18

25-26:e september 2010
~ Aktivitetshelg i Norrköping för basenjis! ~

Jag anordnade, tillsammans med våra vänner Eva S Innala och Mattias Persson, aktivitetshelg för basenjis i Svenska Basenjissällskapets regi. Idén föddes redan i våras och sedan dess har det planerats inför detta. Jag brinner för att visa hur allsidig en basenji kan vara om man ger dem chansen samt att väcka basenjiägarnas nyfikenhet att prova nya aktiviteter med sina hundar. Det är ganska mycket arbete som gör en sådan här sak möjlig. Vi blev därför jättegglada över att härliga basenjimänniskor från så långt bort som bland annat Göteborg, Axvall och Stockholm kom för att delta.

Under veckan hade meteorologerna utlovat regn och kyla inför helgen och det bådade tyvärr inte gott för våra afrikanska soldyrkare. Halv fem på lördagsmorgonen vaknade jag av att regnet forsade ner men turen var på vår sida och när vi nådde skogen, påklädda som för en nordpolexkursion, sken solen! Underbart! Jag, Bruno, Eva, Mattias, Martin Segerfelt och Ewa Zander samlades tidigt för att förbereda dagen och lägga spåren.

Spårgänget

Vi tackar Brunos kompis Martin för att vi fick vara på hans jaktlags mark och spåra samt mysa vid brasan för korvgrill och fika. Tio ekipage spårade en och en med Ewa och sedan fick varje ekipage personliga tips och råd hur de kan träna vidare på egen hand på bästa sätt. Många basenjis var riktiga naturbegåvningar och visste precis vad nosen ska användas till! Utav våra egna hundar var det Kenzo som fick chansen att visa vad han går för. Han fick ett lite tricky spår där en extraklöv tappats någonstans på vägen. Men detta löste han galant tillsammans med

husse Bruno och de kom tillbaka med spårets bägge klövar. Duktiga killar! Spår-Ewa har fattat tycke för våra urhundar och önskade ge rasen en skjuts på väg att marknadsföras. Hon hade lockat en journalist till oss så vid brasan fick alla berätta om varför vi alla fascinerats så av våra basenjis. Nu hoppas vi att detta leder till att fler får upp ögonen för vår underbara ras och ger dem chansen.

Åsa och basenjin Tom efter lyckat spårslut samt underbar dvärgpinschervalp, som ingen kunde motstå. Här är det basenjin Ceasam som kollar läget.

Spår-Ewas exakta parkering under skylten...

De flesta deltagarna hade kommit redan på fredagkvällen och bodde på det fina vandrarhemmet i Krokek. Efter spårningen mellanlandade hela sällskapet där inför nästa aktivitet. Det blev dags för rallylydnad! Lina Alm Mäntyniemi, från Sittfint, tog emot hela gänget och gav ett introduktionspass i denna trevliga lydnadsform. Aktiviteten verkade passa basenjisarna, som duktigt följde sina hussar och mattar trots att det nu blåste rätt så friskt. Det var jättekul att studera vilken härlig kontakt många av ekipagen hade.

Lördagkvällen blev en trevlig samvaro med gemensam pizzamiddag samt ytterligare viltspårsteori. Redan klockan tio sov dock alla djupt, mätta och nöjda. Ganska komiskt en lördag, hi hi. Men alla behövde ladda batterierna inför dag två och den mest actionladdade aktiviteten. Rakbanerace!

Till rakbaneracet var obegränsat antal ekipage välkomna och det blev slutligen 19 startande, varav 3 ungdomar (som enbart fick springa kortare sträckor för säkerhets skull). Wow, vilken fart! Vi hade lagt upp det hela på två omgångar med avbrott för lunchrast. Jag, Bruno och Helena ställde upp med Sami, Kenzo, Daisy och Lily. De flesta startande var nybörjare så det var verkligen ett toppentillfälle för alla att våga testa och satsa krut på att väcka hundens intresse för att jaga trasan (OBS! Inte Evas/Mattias Trasan... men nu vet alla varför han heter så). Alla hundar kom i mål och alla förbättrade sina tider i lopp två. De är som gjorda för detta! De flesta basenjisar älskar det och att se dem sträcka ut för fullt med ett stort leende i ansiktet, det är UNDERBART! Tack ALLA för en toppenhelg, det var verkligen värt allt arbete! Tack Martin (skog och markservice), Ewa (spårinstruktör), Lina (lydnadsinstruktör), Pelle (rakbanan), Alex (tidtagning), Tomas (grillmästare), Bruno (jättejobb med förberedelser och under dagarna två), Therese (illustrationer till diplomerna) och SBS (viss sponsring) plus alla trevliga deltagare! Jag låter nu bilderna tala för sig själva, se och njut :-)

Kenzo (3a hane) till vänster och Vikings son Pinot till höger

Wili (dagens snabbaste totalt och 1a hane) och Umbra (3a tik)

Systrarna Zelda och Daisy

Moja och Turbo

Sami och Tom (2a hane)

Ceasam och Laban

Benji (som vill ha trasan för sig själv ;-)) och Missy (1a tik)

Trasan och Xtra (2a tik)

Vikings dotter Wilda till vänster och vår Lily till höger

Piña

2010-08-29

~ It runs in the family ~

Underbara kolsvarta basenjjs från kennel Faraoland, som generation efter generation toppresterat redan som valpar på Svenska Kennelklubbens utställningar! Se o njut!

"Lily", Faraoland HD Street Glide, BIS-valp Visby Internationella 2010!

"Harley", Multi Ch Multi V Faraoland Bluetooth Enigma, BIS-valprekordhållare!

"Viking", SE Ch SE V-05 Faraoland Viking of Venture, BIS-valp * 3 SKK!

Augusti 2010
~ SE Ch VWW-08 Faraoland Nile Wild Nimba ~

"NIMBA"

Ännu en Faraoland-basenji har lämnat oss. Den här gången var det lilla Nimba, som tillsammans med sin dotter Tilly, vandrat stigen till de gröna ängderna. Vi tackar Jeanette på kennel Melua's för den omvårdnad och kärlek du skänkte dina flickor! Vi tänker på dig!

2010-08-16
~ MULTI Ch MULTI W DERBY W-04 EST LC Ch VMM-08-09 Faraoland Thunderflash To Ribessita ~

"FLASH"

Flash var en av Lucias söner i hennes första kull. Han levde sitt liv i Estland hos Kerli Tönurist. Flash var inte bara en vacker utställningshund och lurecoursing-champion utan även en älskad familjemedlem.

Ibland är ödet grymt, en främmande människa kanske i oförstånd öppnar en grind och ett liv, ett ljus släcks för alltid. Flash omkom i en tragisk olycka genom att bli påkörd av en bil. Våra tankar går självklart till Flash familj i denna svåra stund. Tack för den kärlek ni gav Flash!

2010-08-11

~ Tur eller otur att "bara" få en valp ~

Man har alltid hört uppfödare beklaga sig över att bara ha fått en valp i sin kull. Som den värsta olycka som kan drabba inte bara en själv som uppfödare, utan även mamman och för att inte tala om den lilla valpen. En del hävdar att får man bara en valp i en kull hade det varit bättre med ingen alls. Att en ensam född valp aldrig blir normal och att det är dubbelt arbete med en ensam valp i jämförelse med en normalstor hel kull. Jag har ivrigt hejat på när jag hört dessa

teorier och trott mig veta att så är fallet.

Så tycker jag inte längre. Jag inser dock att det kanske är lättare med en ensamvalp om man föder upp flockhundar och då med största sannolikhet har en flera vuxna hundar hemma. Som ivrigt önskar lära den lille allt de vet och kan om livet. I en basenjiflock tar man hand om varandra, där ser man till att alla har det bra och man bryr sig. Något man kanske skulle försöka efterlikna mer i sin egen mänskliga vardag.

Här kommer berättelsen om lille fantastiske Bonus...

När man gått 63 dygn och varje dag sett tiken bli tjockare och tjockare samt känt sprattel i magen. Med spänning följt tikens väg fram till valpning och det "bara" slinker ut en liten blöt krabat. Då är självfallet första reaktionen kanske inte ren besvikelse men däremot ett visst tomrum att det inte blev fler. Nästa reaktion är att ja men den lever och den ser välskapt ut. Tiken är som alltid trött, glad och stolt. Man smälter.

Sedan är allt bara lyxproblem. Tiken har det inte jobbigt alls, på samma sätt som med en hel kull skrikiga ungar. Valpen, som dessutom råkar vara sommarvalp, lär sig allt mycket snabbare än vanligt. Valprum återställs till mänsklig boning och stora valplådan bärs upp på vinden. Här räcker det med en vanlig hundsäng för mor och i det här fallet son. För oss blev det här en sommarbonus. Därför är arbetsnamnet på denna numera yngling, njaa tror han själv i alla fall, just Bonus. I själva verket kommer han kallas Shenzi och i stamtavlan heter han Faraoland Royal Wedding Cake. Han föddes som bekant vid vårt underbara kungliga bröllop. Kärt barn ska ha många namn sägs det, själv har jag bara ett och har klarat mig utmärkt ändå. Boven till mitt drama, Bonus mormor (min mamma) kallar Bonus för Daniel och på den vägen är det. Bonus = Allas favorit!

Bonus är en så lätt och trevlig valp. Han är öppen och glad och har tidigt fått följa med flocken på dess bravader denna sommar. Han blev rumsren väldigt tidigt eftersom det är så enkelt att lyfta ut en individ istället för ett myller av kissnödiga valpar. Dessutom sommarvalp så ingen snö och kyla att huttra i, medan man väntar ut en leksugen men nödig liten valp. Utan istället en härlig morgonbris med härligt daggvått gräs att göra eventuella behov i. Kan det bli bättre? Lucia, Faraolands alfatik, flock "Mjölby", har kunnat njuta av härliga sommar aktiviteter som till exempel grillning, parallellt med privatlektioner. Istället för att strikt följa läroplanen för en hel skolklass (läs kull). Hon är mycket nöjd med resultatet och självklart sin egen insats.

I morgon skall vi till veterinären för besiktning och vi tror och hoppas på en lätt match. Att man istället för ett gytter med otåliga, nyfikna och efter chipingreppet chockade och indignerade valpar, ska kunna i lugn och ro ha lillen i famnen och låta veterinären göra jobbet.

Så ett tips till alla som fruktar att bara få en valp i lådan. Räds inte och bli inte besvikna, se det som en bonus. En härlig fantastisk liten Bonus!

/Helena

2010-05-10

~ Kennel Faraoland 20 år ~

Efter att ha haft rasen basenji i 15 år, som hängiven ägare och utställare var det dags för mig, Helena, att gå ett steg vidare och försöka mig på hantverket uppföderi och kennel Faraoland blir till. Jag startade kenneln med två stamtikar, båda från kennel Bokoto (importer från England) men med en del olika blodslinjer bakom sig. Ch Bokoto Nile Black Tango var tricolour och Bokoto Gossimer Glowlimn var röd/vit. När första kullen planerades togs självklart de flesta initiativen av min uppfödare i England, som hade den erfarenhet jag då saknade. Stort tack till Irene & John Horner för alla råd o tips som ledde fram till en framgångsrik första kull med tre champions.

Sedan har det så att säga rullat på. I min B-kull, som var en repetition av A-kullen, föddes en tik jag behöll, Ch Faraoland Nile Wild Bambuti "Tingeling". Hon var inte bara en utställningsstjärna av sällan skådat slag utan blev ytterligare en hörnsten i fortsatt framgångsrik avel. Vid det här laget började gränserna öppnas mot Europa och jag fick kontakt med en uppfödare i Paris med det kända kennelnamnet "Out of Africa". Där köpte jag min första franska basenji, Imagine out of Africa "Lennon". Lennon hade nyafrikanskt blod i sina ådror men motsvarade inte riktigt vad jag hoppats på så det tog ganska många år innan jag själv använde honom i avel. Han användes dock av några uppfödare i Sverige o Norge. Den mest framgångsrika avkomman var Multi Ch Multi W Vicita's Starshot, som bl.a. vann rasen på världsutställningen i Helsingfors 1998. Nu börjar ett fantastiskt samarbete med en mängd nya hundar och framförallt nya möjligheter. T.ex. fick vi låna hit en superhund Multi Ch BIS-vinnare Hot Stuff Out of Africa, som användes till min egen Tingeling och till en tik från Anneli Pukkilas kennel "Sternhimmel". Vi fick tillsammans tio valpar som alla blev champions och gruppvinnare. Det visade sig att "Stuffen" passade våra tikar som hand i handske.

Nu började Faraoland få långa överarmar och vällagda skuldror, vilket uppskattades i utställningsringarna. I och med L-kullen så hade jag åter en pangtik, Faraoland Lucia out of Africa, som blev mor till 20 barn. Hennes bror Luxor for ut i vida världen och hade vid hemkomst 12 championstitlar med sig i bagaget. Luxors största bedrift i ringarna var när han blev BIS på Internationella utställningen i Ronneby och som grädde på moset även kunde se sin far samtidigt knipa BIS-veteran på samma utställning. Vad som alltid varit min övertygelse i uppfödariets svåra konst är att para på typ. Aldrig plocka sönder avelsdjur i detaljer för att sedan försöka pussla ihop det bästa av två individer. I mina ögon är helheten och typ, typ, typ och framförallt typ mycket viktigare. Självklart har jag som alla uppfödare lyckats uppnå mina mål i olika grad

och ibland har en kull varit riktigt dålig. Så är det alltid när man arbetar med naturens lagar. Det kommer alltid att spela oss en del spratt och det är det som gör det så spännande och roligt att vara uppfödare. Jag behövde så småningom en ny avelstik och att hitta en tikvalp som man trodde skulle passa i typ var inte helt lätt. Men till slut kom "Twinkle" Ch Hazhart Starsurf hela den långa vägen från Australien. Twinkle, kallades egentligen Star när hon kom men det tyckte jag var att ta i och för ödesmättat, men egentligen passade det namnet bäst för vilken stjärna hon var!

En ny bekantskap och numera kär vän kom att betyda otroligt mycket för Faraoland och visning av dess hundar. Numera allas vår Sofie Lönn ställde upp som handler åt Twinkle. Sofie skaffade själv en Twinkle-son "Harley", Multi Ch Faraoland Bluetooth Enigma. De två är nu ett fantastiskt radarpar som har varit rasens reklampelare nummer ett i ganska många år nu!

Ytterligare en kull som jag tycker typmässigt talar om sig lite xtra är just X-kullen. Där kan man säga att cirkeln slöts, i.o.m. att Bambutis dotter parades med Burundis son var jag tillbaka till Tang, där jag en gång startade min uppfödning. I och med att X-kullen blir till så lärde jag känna Cilla, som blev min allra bästa vän och uppfödarkollega. Alla vet ju att delad glädje är dubbel glädje. Det kan jag verkligen intyga att så är fallet!

Det är inte lätt att lära gamla hundar sitta och att nu säga vi istället för jag är underbart men glöms ändå bort ibland. Minnet är gott men ack så kort... Nu delar vi allt Cilla och jag, glädjeämnen, sorger och framför allt PLANER. De som tror att livet inte är på topp när man fyller 20/60 får tänka om. Faraoland är still on top och vi planerar storstilat på. Vi har just nu en tikvalp efter storvinnande "Harley" och "Sally"(från X-kullen) och hon är en riktig liten kalaspingla. Vi har en tik dräktig med många gamla favoriter i stamtavlan och parad med för oss helt nya linjer, så det ska bli en spännande sommar. I höst planeras ytterligare en kull, även den med X i stamtavlan, uppblandat med obesläktade internationella storvinnare.

Jag vill tacka alla som gjort den här resan möjlig och så framgångsrik och jag hoppas att den bara är vid ytterligare ett vägskalet och att vi fortfarande har lång väg hem.

2010-01-23

~ CH.Faraoland Nile Wild Djuliba "Alida" ~

Åter ett sorgebud har nått oss på Faraoland. Den här gången är det lilla Alida som nått regnbågsbron. Alida var en älskad medlem av kennel Kenjaali. Alida var precis som sin mor Mingeli en champion i att joddla. När det var dags för Mingeli att lämna över sin mästartitel så var det med stolthet hon gjorde det till sin dotter. Ett roligt minne vi har av Alida var från förra året när vi var i Malmö på valptitt och Alida passade på att ta sig ut på balkongen för att avsluta julsinkan medan vi åtnjöt en god lunch. Alida var en lycklig basenji som fick känna sig älskad och speciell varje dag av sitt liv.

Tack Naranja och Håkan för den kärlek och omsorg ni gav Alida!

2010-01-18

~ A puppy perspective! ~

Lördag eftermiddag och dags för veckans fotosession. Vi är nu 6 veckor gamla, visar vad vi vill och stöjar runt med varandra. Vi har också kommit på vad tänderna är till för...

De tvåbenta som nu är på besök kommer ofta hit. Vi har börjat undra om de kanske också ska flytta in? Det händer mycket när de är på besök och vi har vant oss vid ett liv i strålkastarljuset. Det blixtrar oavbrutet från den ene av dem. Men vi tycker om det. Ju mer uppmärksamhet desto bättre! Först höger pose, sedan vänster pose och sist sitt. Det är den skojigaste delen då alla tvåbenta gör konstiga och roliga ljud. Mycket underliga och de lockar oss till skratt, hi hi.

Efter ett modelljobb så måste man fylla på reserverna och det gör vi mer än gärna. Helst så ofta det går. Smaskens! Varför är det förresten så mycket tidningar hos oss, vi kan ju inte läsa?

De vuxna fyrbenta som bor här är också skojiga. Vi biter dem i knorrarna och testar hur långt vi får gå. Den yngste av dem är randig som en tiger men snäll som en kattunge så vi brukar latcha runt en hel del. En gullig extramamma gosar med oss, låter oss sova nära och håller koll – men tutarna verkar vara ur funktion. Det var allt för denna gång nu ska vi hitta på något annat skoj!

PS. Vi fick nyss höra att farsan fått inbjudan till Champion of Champions, igen! Coolt! Synd bara att det tydligen är sista gången det arrangeras för vi hade hoppats på att bli den femte generationen från Faraoland att fira påsk på Grand i Stockholm.

2010-01-07

~ CH.Faraoland Nile Wild Ituri "Loke" ~

Var en fantastisk hund på många sätt och vi är så stolta över att han är Lokas pappa och genom henne kommer han att leva vidare i många generationer än. Vi fick sorgebeskedet om hans bortgång från hans matte Aja och vi sörjer med henne. Brevet var så fintskrivet om en älskad vän att vi här väljer att låta er alla ta del av det.

Det som jag mest förknippar med Loke var hans enorma klokhet och lugn när han agerade barnmorska till en kull valpar när matte inte var hemma. Kärleken kanske är blind men för oss var även Loke en otroligt vacker basenji från våra gamla Bokoto linjer. Här kommer bilder från Lokes sista sommar. Se och njut!

Sov gott lille Loke vi påminns och tänker på dig varje gång vi ser på Loka. Vi vill tacka dig Aja för att du tagit hand om Loke och gett honom ett härligt liv och för att du älskat honom för den han var, varje dag i hans liv.

Min älskade Loke har fått somna in och lämnat ett stort tomrum efter sig.

I Mars förra året fick han diagnosen cellförändringar i nosslemhinnan. Veterinären gav oss några månader. Men vi har haft en härlig sommar och höst med långa fina promenader. Loke fick bestämma, så det blev nya äventyr varje dag, nya bekantskaper och hemlagad mat. Han hade verkligen livslust och god aptit ända till slutet (och intresse för tjejer!). Därför var det otroligt svårt att fatta beslutet, men sista veckan kämpade han med andningen och nysningar och när svansen åkte ner så var det signalen jag hade väntat på. Han var verkligen fin och speciell. Folk stannade oss dagligen och beundrade honom. Han blev bara snällare och mer utåtriktad på slutet. Hundar och barn, alla skulle han "prata" med. Jag tänkte ofta under de tretton år jag fick ha honom, att "En sådan hund får jag aldrig igen". Han var en stor personlighet redan som valp och var en så självklar och klok ledare för sin flock. Alltid generös och bjöd på sig själv. Det var ett privilegium att få lära känna honom och jag har lärt mig så mycket av honom. Han är mycket saknad.

Jag skickar med några bilder från den sista sommaren uppe i Norrbotten. Han var helt tokig i en radiostyrd båt som han sprang och jagade långt ut i vattnet. Det var roligt att se gammalgubben i full action!

Hälsningar

Aja & Zola

